

ketabtala

بینوایان

تالیف: دکتر مسعود سعیدی
معیر: دکتر مسعود سعیدی

بینوایان

تالیف: دکتر مسعود سعیدی
معیر: دکتر مسعود سعیدی

بینوایان

جلد اول

دیکتور هویگو

ترجمه حسینعلی مستمان

Les Misérables

Victor Hugo

A. Lacroix, Verboeckhoven & Cie.

Hugo, Victor Marie	هugo، ویکتور ماری	۱۸۰۲-۱۸۶۹	سرشناسی ادنون و نام پدیدآور
	بیوگرافیان / ادبیات و پرتوپرتوگو از همه حسنهای مسنا		مشخصات انتشار
	اپریل ۱۹۴۷		قویت
	روزانه هایی برای زنگ دنیا ۲		شلیک
	دو روزه ۱۹۴۷-۱۹۴۸	۱۹۴۷-۱۹۴۸	پارادیست
	چاپ سیم آم	۱۹۰۰	شناسنامه افروز
	مسنا	۱۹۴۲-۱۹۴۳	ردیابی کنکره
	منترجم	۱۹۴۳-۱۹۴۴	ردیابی دیوبی
	PQ157A		خبارهای انسانی مل
	A72/A		
	۱۹۴۷۱۲۲		

رمان‌های بزرگ دنیا ۲

بینوایان

جلد اول

ویکتور هوگو

ترجمه حسینقلی مستعان

رمانهای بزرگ دنیا ۲

بیینوایان

جلد دوم

ویکتور هوگو

ترجمه حسینقلی مستعان

بینوایان
جلد اول

ویکتور هوگو
ترجمه حسینقلی مستعان

چاپ اول ۱۳۴۹ هـ
چاپ سیام زمستان ۱۴۰۰ هـ تنسخه هـ

طرح جلد: Léon Comerre صفحه آرلی؛ مقصومه محمدی هـ
امور چاپ: محمدامین رضاپور هـ چاپ و صحافی؛ واژه‌پرداز آنديشه هـ

دفتر مرکزی: تهران، خیابان جمهوری اسلامی.
نتاًطع خیابان شعیٰ، پلاک ۲
شماره تلفن: ۰۱۱-۰۲۱۳۳۹۰۰۷۵۰ و ۰۲۱۳۳۹۰۰۷۵۰
کد پستی: ۱۱۴۳۸۱۷۸۱۸

amirkabirpub.ir
@amirkabirpubco

مقدمهٔ مترجم برچاپ دهم

در سال‌های اخیر، انقلاب و تلاطمی گریبان‌گیر هنر و ادبیات شد. دو جنگ بزرگ خانمان‌سوز در فاصله کوتاه، ویران شدن هزاران هزار کانون خوشبختی، تاریک شدن دل‌ها از خشم‌ها، غیظ‌ها، دشمنی‌ها، نومیدی‌ها، شکست‌های پیاپی، گم شدن یا دگرگون شدن بسی چیزهای خوب و زیبا دنیا را به هم ریخت و گروهی سرخورده و خود از کف داده، که با نایینی یا کم‌بینی و کوتاه‌بینی همه چیز را تباہ و نفرت‌انگیز و همه زیبایی‌ها را پیرایه‌های دروغینی برای پنهان داشتن نقص‌ها و رشتی‌ها می‌انگاشتند، پوچی و بی حاصلی حیات را اعلام و همه فضایل را و همه حقایق را انکار کردند. شعر، نثر، موسیقی، نقاشی، داستان نویسی و تئاتر هم در کشاکش این سیلاپ آلوهه و تیره افتاد و پرچم داران این آشوب کوشیدند تا چیزهایی گندزا و مهوع را به نام هنر بردماغ مردم تحمیل کنند، به نیروی چماق تکفیر و تحقیر و.... چه بسیار افراد ناتوان و عاجزی که از ترس همین چماق‌ها مهملاتی را که هیچ معنی نداشت و هیچ از آن‌ها نفهمیدند به نام شاهکار پذیرفتند و برای آن‌ها کف زدند و مقاله توشتند و سخن راندند!

اما اکنون، در سال‌های اخیر، بلکه می‌توان گفت در ماه‌های اخیر یک بزرگشتر پردازنه و معجزاً ثراحساس می‌شود. دماغ‌های روشن در نقاط مختلف دنیا در پی آن برآمده‌اند که ادب و هنر را در خدمت انسانیت قرار دهند و آن را بار دیگر برای بالا بردن سطح‌ها، بیدار کردن وجودان‌ها، درمان کردن دردهای بزرگ اجتماعی و برای سرکوب کردن ظلم و فقر و بی‌سوادی و کوری به کار بزنند. دیده می‌شود که مکتب‌های ادب و هنر در تطورشان و در بازگشت و فرارشان از مراحل تاریک و

کشیف افراطی رو به رمان‌تیسم آورده‌اند؛ یک نوع رمان‌تیسم مؤثر و انسانی، هنری که عواطف آدمی را برای پایمال کردن بدی‌ها و زنده داشتن خوبی‌ها برانگیزد، چیزی از قبیل رمان‌تیسم هوگو که یک جلوه عالی و بسیار مؤثر آن در بینوایان است، در این کتاب عالم‌گیر، در این کتابی که هرگز نخواهد مرد و همیشه برای انسان و انسانیت در ردیف اول کتاب‌های خوب قرار خواهد داشت.

شادمانم که باز چاپ تازه‌ای از ترجمه این شاهکار انسانی تقدیم می‌دارم.

حسینقلی مستعان

اردیبهشت ۱۳۴۸

از مقدمه مترجم برچاپ نهم

خوشوقتم که بار دیگر، اکنون که صد سال تمام از تصنیف بینوایان و از تاریخ نشر نخستین چاپ آن به زبان فرانسه می‌گذرد این کتاب را برای تجدید چاپ آماده می‌کنم، و این تصویر هوگو هم که یکی از زبان‌دارترین تصاویر قلمی او است ضمن این مقدمه به خوانندگان عزیزم تقدیم می‌دارم.

صد سال پیش بینوایان هوگو در یک روز به زبان فرانسه و هشت زبان دیگر در سراسر جهان انتشار یافت و تزدیک به چهل سال پیش بود که من همت و حوصله روزگار جوانی ام را ضمن همه کارهای مطبوعاتی و ادبی ام، صرف ترجمه این کتاب نیز کردم و به زودی اولین چاپ آن را به زبان فارسی تقدیم داشتم.

یک امر دیگر مایه خوشوقتی و افتخار من است و آن این است که اصولاً بینوایان گذشته از آنکه ترجمه یک اثر بزرگ جهانی شمرده می‌شود مدت‌هاست که به صورت یک کتاب تخته فارسی موردنموده قرار گرفته است و مثل این است که کتاب دوست‌های ایرانی این را به صورت یک اثر ایرانی پذیرفته‌اند و کتاب نیستند افراد هنردوست و دانشمند و بالانصافی که بینوایان را یک نمونه ممتاز و قابل پیروی نشر فارسی کنونی محسوب می‌دارند.

حسینقلی مستungan

آذر ۱۳۴۳

درباره چاپ ششم و هفتم و هشتم

پیش از نشر ششین چاپ کتاب بینوایان ناگزیر از آن شدیم که یک نوبت هم این کتاب را به صورت جزوی در ده‌هزار نسخه چاپ و منتشر کیم و یک چاپ،

با حذف قسمتی از حواشی و پیرایه‌ها با تیراژ زیاد انتشار دهیم زیرا که دست‌اندازی و تجاوز در کشور ما به کتاب و ادبیات نیز سرایت کرده است و نارسایی قوانین و بی‌اعتنایی مراجع قضایی و ادارمان می‌کرد که عمل ناروای متجاوزان را به این وسیله خنثی سازیم. یک فرد عاجز و زبون و پست‌نهاد به کمک یکی دو مدعی بی‌مایه و فاقد اخلاق، با استفاده از ترجمه من و دزدیدن یا تحریف قسمت عمده آن، کتابی به همین نام فراهم آورد و خود را رسوا کرد. اکنون که بار دیگر ترجمه من چاپ می‌شود، فرصت را مغتنم می‌شم از این طرف و از خوانندگان عزیزی که ترجمه مزور و قلابی بینوایان را تپدیرفتند و نفرت و بیزاری خود را از این کار ناروا عملأً ابراز داشتند، صعیمانه تشکر می‌کنم.

حسینقلی مستغان

۱۳۴۹

از مقدمه مترجم بر چاپ پنجم

بینوایان هوگو مسلمان هرگز کهنه نخواهد شد و هرگز اهمیت و ارزشش تقلیل نخواهد یافت. این یکی از کتب انگشت شماری است که اگر هزاران طوفان سهمگین و سیل بنیان کن از مکتب‌ها و سیک‌ها از سرشان بگذرد همچنان استوار خواهد ماند و چیزی از عظمت ابدی شان کاسته نخواهد شد. پیروان مجنوون صفت ادبیات مخرب و دوستداران مالیخولیایی سبک‌های مهوع و تهوع پرست و شیفتگان فاسد آزادگی و دریدگی و بی‌عقلی قلم ممکن است از بینوایان که درس صلاح و انسانیت و اخلاق می‌دهد رویگردانند، ولی کسانی که روح ادب و خاصیت و هدف آن را می‌شناسند و کسانی که از رسالت نویسنده هترمند و وظیفه واقعی او آگاهند همیشه این کتاب را در رأس کتاب‌های خوب قرار می‌دهند. فرق پسیار [است] بین نوشته‌ای از قبیل نوشته‌های تو که دل را به تهوع و امیدارند و تن را به هویس و شهوت می‌انگیزانند و آثاری از قبیل بینوایان که در جان می‌تشیستند و دل را تکان می‌دهند. از این جهات است که بینوایان هرگز نخواهد مرد و توجه بی‌نظیر ایرانیان روش روان و باذوق به این کتاب در بحبوحة هرزگی و بی‌بندوباری مدعیان بی‌مایه نتویسی و نوپردازی دلیل بارزی است براینکه این خراب‌کاران و فساد‌طلبان در کار خود توفیق نیافتنه‌اند و مردم ایران ادبیاتی را که مبلغ فساد و مشوق هرزگی و مخرب صلاح و تقوا و مؤید بیچارگی و دیوانگی باشد دوست نمی‌دارند.

اینچا اجازه می‌خواهم یک تأسف بزرگم را به عرض خوانندگان برسانم و آن مربوط

به چند ترجمه است که این اواخر از بعضی آثار هوگو شده و به طبع و نشر نیز رسیده است. کاری به آن ندارم که بعضی از این‌ها را از قبیل کارگران دریا و مردی که می‌خند و نتردام دوپاری خود من ترجمه کرده‌ام و در پایان مقدمه چاپ دوم بیت‌بیان به این موضوع اشاره شده است و اگر ده ترجمه دیگر نیز از این آثار نشر شده باشد زیانی به کار من نخواهد رساند، اما حیرتم از جسارتی است که مترجمان بی‌مایه و فاقد صلاحیت را به ترجمة آثار بزرگ و امی دارد و تأسفم از تضییع این آثار به دست این افراد و اهانتی است که از این راه بر مصنفات عالی‌قدر جهان وارد می‌آید. ای کاش که ناشران و بنگاه‌های مطبوعاتی ما نیز مانند همکاران خارجی‌شان هیئت صالحی برای تشخیص ترجمه خوب و صحیح از ترجمه غلط و ناقص می‌داشتند زیرا که در کشور ما شاید فقط به این وسیله بتوان جلوی هرج و مرج و خودسری امروز را از ترجمة آثار معروف ادبی و هنری جهان گرفت.

حسینقلی مستungan

آذر ۱۳۳۶

از مقدمه مترجم بر چاپ چهارم

امسال که صدوپنجمین سال ولادت هوگو بود، این شاعر گران‌مایه و نویسنده و فیلسوف بزرگ اجتماعی، در سراسر جهان قدر و منزلت بیشتری پیدا کرد. من طی ماه‌های گذشته در بعضی چشنهای یا شکوه که به این مناسبت در فرانسه، انگلستان، سوئیس، بلژیک، ایتالیا و آلمان به یاد هوگو بربا شد حضور یافتم؛ مثل این بود که هوگو زنده است یا امروز هفتاد سال پس از مرگش زنده شده و اثر تازه‌ای بزرگ تر و درخشان‌تر از همه آثارش منتشر کرده است. یکی از نویسندهای بزرگ معاصر فرانسه در مقاله‌ای که به مناسبت صدوپنجمین سال ولادت هوگو نوشته بود، شعری آورده بود که با اندک تفاوت، مضمون این شعر معروف سخن‌سرای بزرگ خودمان را به یاد می‌آورد:

دگر به روی کسم دیده بر نمی‌آید
خلیل من همه بتهای آذربی بشکست

این نویسنده توشه بود: «صدھا شاعر و نویسنده که در زمان خود در قرن نوزدهم بزرگ بودند یا خود را بزرگ می‌شمردند مردند و رفتد و آثارشان در کنج فراموشی افتاد؛ ده‌هاتن از صاحبان قریحة عالی که کمر عناد و مخالفت با هوگو و آثار او بسته بودند

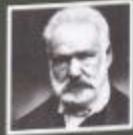
و به وی می‌تاختند، هم خود سر در دامن خاک کشیدند و هم نامشان کما بیش از یاد رفت. بزرگانی مثل فرانس نیز با همه خودستایی و جلوه‌گری و با همه تاخت و تاز به هوگو، از مد افتادند، اما هوگو هر روز زنده‌تر و بزرگ‌تر و درخشان‌تر می‌شود. امروز هم مثل پنجاه سال و صد سال پیش کسانی که آثار و اشعارش را می‌خوانند، دیگر رغبت نمی‌کنند چشم و دل از آن‌ها برگزینند و به چیز دیگر پردازند.»

همه جراید و مجلات و اکثر نویسنده‌گان بزرگ درباره هوگو مقالات می‌سوط نگاشتند و روزنامه هنرچاپ پاریس نوشت: «ای هوگو، در حق توچه گوییم که هرجه یگوییم تو از آن بالاتری!» و یک مجله معروف دیگر، او را که همیشه استاد تامیده می‌شد، خدا نامید. کلمات کوچک و عبارات کوتاهی که هوگو در مقدمه بینوایانش نوشته بود امسال یک بار دیگر در سراسر جهان محروم و رنج دیده که هنوز دستخوش ظلم و استعمار و استثمار، هنوز گرفتار قوانین و رسوم غلط، هنوز محکوم به سوختن در دوزخ‌های ساختگی اجتماع است درخشیدن گرفت، به چشم‌ها خورد و چون زیونی مرد به دلیل رنجبری، انحطاط زن در نتیجه گرسنگی و درماندگی کودک به علت جهل و ظلمت هنوز حل نشده است و هنوز در سراسر جهان اختناق اجتماعی با کمال شدت وجود دارد، همه اعتراف کردند که بازهم آثار هوگو را باید خواند و بیش از همیشه باید خواند.

در سراسر جهان جشن‌ها و نمایش‌هایی به افتخار او برپا شد. در نیویورک به نام هوگو یک نمایشگاه بزرگ تشکیل یافت. در چین نیز امسال به ترجمه و نشر همه آثار هوگو به زبان خالص چینی پرداختند. جهان کمونیسم نیز تجلیلی عظیم و کم نظری از این شاعر و نویسنده آزادمنش کرد و آثار او را در ردیف اول آثار خواندنی جهانی به شمار آورد.

من در خانه هوگو در پاریس و بین یادگارهای دوران حیات او آرزو کردم که اگر فرصتی دست دهد یک بار دیگر بینوایان را با تجدیدنظر در ترجمه آن به چاپ رسانم و دیگر آثاری را هم که از هوگو ترجمه کرده‌ام هرچند ترجمه‌های دیگری از آن‌ها باشد طبع کنم. چون به تهران بازگشتم با شوق فراوان به تجدیدنظر در ترجمه بینوایان پرداختم و شادمانم که اینک می‌توانم ترجمه نسبتاً دقیقی از این کتاب بی‌نظیر تقدیم خوانندگان عزیزم کنم.

حسینقلی مستغانم

استپان، یکی از زبان‌هایی برگ فن نواده،
برای اولین بار در سال ۱۸۶۳ منتشر شد.
این زبان با شروع تلاش طلاق در ۱۸۷۵
و به اوج رسیدن آن در ۱۸۷۴ در پاریس، از
تمثیل بر زبانگی چند شاهکست و هردوهود
روض محاکمه شد و از نام آن وابیان
لشکن گرفت. بینویان علاوه بر بررسی تاریخ فرانسه، معماری و طراحی
کاخ‌ها و پاریس، سیاست‌ها، فلسفه اخلاقی، قضایات‌ها و مذهبیه،
ماهیت عملی و اینیتیویتی می‌دانند. شاعرکار و نکشور همچوی همچوی
محمدیست برگی بر روزی مصححه نمایش، تولیتیون و سینما داشت با اینه
است.

جعفریان

دوره ۲۰ هزار کیوان

